

[Søren P. Larsen.]

Socialministeren nedsatte Udvalg har jeg nu i et Par Aar haft Lejlighed til at gøre mig bekendt med det indsamlede Materiale, og i Bilag 6 og Underbilagene 1, 2 og 3 til det foreliggende Lovforslag findes der mange interessante Oplysninger vedrørende dette Omraade. Men selve Grundlaget, Understøttelsesernes Størrelse, skulde altsaa efter § 297 svare til de forsikringsmæssige Beløbs Størrelse. Hvorvidt nu dette overholdes i den daglige Administration i vore ca. 1400 sociale Udvalg — ja, se det ved man jo ikke. Jeg har nemlig ikke hidtil under nogen Form haft Lejlighed til at se de Dokumenter, der danner Grundlaget for de sociale Udvalgs Afgørelser, og jeg vil ikke undlade over for den højtærede Minister at udtale Ønsket om, at man under Ministeriets Ledelse kunde faa Lejlighed til i det af Socialministeriet nedsatte Udvalg at tage nogle Stikprøver i forskellige Kommunityper.

Det, det gælder om at faa klarlagt, er nemlig den enkelte understøttedes hele økonomiske Stilling, altsaa hans ordinære Indtægt plus den Hjælp, der ydes ham, og det vilde have stor Interesse at faa Klarhed over Administrationen i dens yderste Led. De sociale Udvalg ligger inde med disse Oplysninger angaaende de enkelte Tilfælde, og det gælder om at faa Lejlighed til at se nogle Eksempler paa disse administrative Afgørelser, Tilfælde, hvor de forskellige Indtægter er suppleret med Kommunehjælp.

Lad mig tilføje: Det er ikke af ond Nysgerrighed, jeg fremsætter disse Betragtninger. Alle vi i denne Sal, der har social Forstaaelse — og det gælder vist praktisk talt alle Partier — vil meget nødig se, at anti-sociale Bevægelser faar Raaderum i vort Folk. Og derfor ønsker jeg meget, at den højtærede Socialminister vil forstaa, at fuld Klarhed over Administrationen er en Nødvendighed. Hvor tit møder vi ikke Angreb paa hele vor sociale Lovgivning og Administration, Angreb, der undertiden støtter sig til ret løse Paastande, men undertiden ogsaa Angreb, der er underbygget med Henvisning til Enkelttilfælde, hvor Misbrug har fundet Sted! Jeg kan henvise til Dagspressen, der alt for ofte beretter om Tilfælde, hvor Straffemyndighedernes Indskriden har været nødvendig. Før Jul havde saaledes „Politiken“ og „Ekstrabladet“ omtrent ligelydende Tekstmeddelelser, hvori det f. Eks. hed: Atter i Dag skulde Politiet beskæftige sig med de kedelige Bedragerisager under Socialforvaltningen. En anden Notits lød saaledes: Der gaar ikke en Uge,

uden at der er Bedragerisager angaaende de sociale Love.

Kunde den højtærede Minister ikke foranledige en samlet Opgørelse foretaget over de Sager af den Art, som de offentlige Mynigheder har haft i de senere Aar? Det er trist, at Samfundsfølelsen er saa mangelfuldt udviklet, at saadanne Bedragerier finder Sted; Folk siger jo med ikke ringe Begrundelse: Se, det er de Tilfælde, som kommer til Offentlighedens Kundskab; men hvor meget kan der saa ikke ske i det skjulte! Lad os faa de officielle Tal frem; det tjener alle bedst; Sandheden kan være os alle nok. Og lad os saa haabe, at Socialbedragerierne vil tage af, for det er et trist Forhold.

Ser man endvidere paa hele den Opstilling af nogle Stikprøver, som Udvalget har offentliggjort i Betænkningen under Afsnittet om Kommunehjælp, er der dér nogle meget interessante Aktstykker. I 1934—35 anvendtes der til Kommunehjælp uden Tab af Valgret 53 187 919 Kr. og til Kommunehjælp med Tab af Valgret godt 5 Mill. Kr., og af Tabel III fremgaar det, at der er en ikke ringe Forskel i Kommunernes Anvendelse af Loven. Vi har jo kun Totalbeløbene at holde os til, vi kan ikke se, hvad der ligger bagved, men vi kan i hvert Fald se, at der er en ikke ringe Forskel.

Aarhus, hvis Indbyggertal staar opført, ligger paa omkring 3 236 000 Kr., Odense paa 947 000 Kr., Aalborg paa omtrent det dobbelte, 1 803 000 Kr., Esbjerg paa 1 096 000 Kr., og saa er der endelig de to smaa Byer ved Store Bælt, Korsør og Nyborg. De har omtrent lige mange Indbyggere, der er 12 flere i Nyborg, men i Korsør anvender man omtrent 3 Gange saa stort et Beløb til Kommunehjælp uden Tab af Valgret som i Nyborg. Nyborg staar opført med 90 228 Kr., medens Korsør er oppe paa 260 452 Kr. Og ser man paa Kontoen for Kommunehjælp med Tab af Valgret, anvender Nyborg omtrent 3 Gange saa stort et Beløb som Korsør, idet Nyborg anvender 16 013 Kr., Korsør 5 107 Kr. Hvordan kan det være? Er der Forskelligheder af saa voldsom Karakter mellem de to Storebæltsbyer? Jeg mener, at der er socialdemokratisk Styre i begge Byerne, baade Øst og Vest for Store Bælt. Hvordan kan det give sig saa forskellige Udslag? Der er vel ingen, der tør beskyldte Nyborg for at vise Karrighed med sine Understøttelser, men hvad saa med Korsør?

Og saa er der et enkelt Tilfælde endnu. Det er Kommunen Stege. Den har ikke faaet en eneste Øre refunderet for ydet Kom-